

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvarth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyilt-tér garmond sora 40 fill.

Hol vagy István király?

Milyen más is volt a világ kilenczszáz esztendővel ezelőtt nagy Magyarországon!

A harci kalandokhoz szokott, büszke magyar nép odatartotta gögös, kemény nyakát a keresztviz alá és megesküdött, hogy ezentul az isteni Mester utain fog járni.

A szelidség, a szeretet ösvényén!

Ideje volt! Ha a magyarság meg nem tér, és fel nem veszi a kereszténységet, elvész mindörökre!

„Kard szerezte, kereszt tartotta fenn a hazát!”

Szent István jós lelke a jövőbe látott. Tudta, hogy a kereszténység csak úgy fejlesztheti ki áldásos hatását, ha megizmosul, megerősödik.

A keresztény vallást törvénybe iktatta, az anyaszentegyházat törvénnyel védelmezte.

Ő maga is előljárt jó példával. És szent léptei nyomán áldás fakadt. A merie elhaladt, elszállt onnan a gyű-

lölség s beköltözött a szivekbe a béke, a szeretet.

Dus volt a vetés, bőséges az aratás, szépen virult a hitélet Mária honában!

És most? Kilenczszáz esztendővel a nagy király halála után hol vagyunk?

Szent István ünnepén jó lesz egy kissé magunkba szállnunk: Kilenczszáz esztendő vihara, öröme derítő és bánatos eseményei vajjon megtanítottak-e bennünket arra, mely uton haladjunk?

Vajjon erősebb-e, virulobb-e a hitélet, mint hajdan?

Nem!

Nem tud okúlni a magyar!

Beteg ez a nemzet, mert haldoklik az erkölce. Elhagytuk az ősi törvényt, melyen apáink jártak, elhagytuk a hit törvényét, mert nem felel meg a mai felvilágosodottságunknak, voltaképpen pedig azért, mert nincs inyünkre az a tanítás, melynek isteni Mestere egykoron megváltotta a világot, követői pedig miveltekké tették az emberiség millióit.

Elfeleltük, hogy a mi a másé, az nem a miénk; innen a sok család,

sikkasztás és társadalmi életünk ezernyi más undok kinövése.

A hitetlenséget nyomor követi a mély erkölcsi süllyedés, melybe a nemzet belemerült. Hol van manapság a magasztos eszmékért való lelkesedés? Hol van az a mélyeség vallásos meggyőződés, mely oly örökszép dalokra ihleti a nemzet lantosait?

Ne keressük! Volt — elveszett! A hit lassan-lassan kihalt a szivekből.

Pusztító vihar süvöltött végig a hazán s lerombolta a hitélet virágzó mezejét, mint a piros rózsza illatos szirmait az őszi dér csillogó, de hideg víz-cseppje. S a hitellett elszállt a szeretet, a szereretettel a boldogság!

A tudomány nem üdvözít, fájó sebeinkre enyhítő irt nem ad!

Süllyedünk, egyre süllyedünk!

De hát miért? Miért hagyja el a magyar nép apai hitét?

Talán más Istene van most a magyarnak, mint kilenczszáz esztendővel ezelőtt? Nem boldog a magyar!

Mert ha boldog volna, nem zokogna föl szent-István napján újra meg újra.

Hol vagy István Király?
Téged magyar kíván!

Művészet-imádás.

— A „Délsomogy” eredeti tárczája. —

I.

Egy ecset és egy pár festék volt az egész vagyona, evvel ment világgá abból a kis faluból; ebben volt az összes reménye, az ő boldogsága, az ő álma: hogy ennek alkotása alatt le borulnak az emberek és neki sok — sok pénze lesz . . .

. . . És álmódott sokat a szegény fiu, álmódott . . .

Majd elérkezett egy nagy városba, a hol az emberek ezrei laknak, a hol az emberek ezrei küzködnek a napi kenyér után, és a hol neki is meg kell majd élnie. Pedig ő nem is mer itt senkit, és őt sem ismeri senki. . . . Csak szorongatta a hóna alatt, az ő reménységét, az ecsetet . . .

Mégis megélt. Másolatot olesó pénzért egy ügyvédnek. Nappal irt. És éjjel, midőn az írástól fáradt kezeit alig tudta felemelni, festegetett.

Később, midőn már, egy — pár forintot összegyűjtött, abbanhagyta a másolatást és beiratkozott egy festőiskolába. Oh,

mennyi fiu járt oda, és mindegyiknek olyan szép rendes ruhája volt. Csak ő járt egyedül rongyosan, foltos cipőben piszkos kalapban. . . . Csak ő volt olyan szegény.

De szívében ott égett örök szenvedélyben a láng, az alkotó erő, az ifju tűz, a mi minden akadályt leront és legyőz.

Mindenki olyan megvetően bánt vele, a szegény, kopottas fiuval. A tanár is olyan rossz volt hozzája, éppen hogy csak megnézte rajzát és tovább ment.

Ő pedig meghúzódott a szoba egyik sarkában és rajzolgatta a gunyosan vigyorgó Voltaira-büszjét. Másolta mialatt elmerült annak gunyosan mosolygó arcába és hosszasan rábámult . . . Bántotta őt az a gunyos mosoly, az a ravasz nevetés, mintha még ez is kinevetné őt, kiesufolná az ő szegény nyomorult sorsát. . . . Oly elhagyottnak érezte magát.

Mikor pedig hazament kis padlás szobájába, elővette ecsetét, paletáját és festékeit és rajzolni, festegetni kezdett.

Lelkében ott volt nyomorának érzete, ott volt benne az elhagyottsága, szegénységének tudata. De ott volt a remény, ott a lelkesedés és ott a tehetség.

És mindezekből ihletet merített. Lelke beleélt a nyomorba, küzdelembe, szenvedésbe, — s e nyomort, küzdelem, szenvedést rálehelte képeire.

— Csak az igazi lelkesültség hoz létre igaz műveket.

II.

Lucskos, decemberi idő van. Az előkelő szálloda egyik fényes termében egy művészt ünnepelnek. Az emberek tömege gyülemlik az óriás vászon elé, és mindenik ajakról a bámulat kifejezése rebben el mikor meglátják e hatalmas művészi képet.

Ő is itt van. Összegyűjtötte utolsó garasát, hogy megbámulhassa a nagy képet, hogy gyönyörködje benne, hogy lelkesedje. Meghúzódik a terem egyik szögletébe, és onnan nézi, bámulja a mesterművet.

Csak nézi-nézi, hosszasan, sokáig . . .

. . . . És a kép álomba ringatja őt . . .

Maga előtt látja a gyermekkorát mikor még olyan kicsi öt éves fiu volt, mikor még ott játszadozott a zöld fűvön, a puha pázsiton, mikor még bámulta a kék eget . . .

. . . . Mikor még olyan boldog volt.

. . . És lát egy kis lányt, olyan szép szőkehajut, kék szeműt, a kívül együtt ját-

Ezek az áldatlan állapotokon elvégre is segitenünk kell, még késő nem lesz! Elejéről kell újra elkezdenünk a térítést, mert csak vallásához, Istenéhez hű nemzedék tudja igazán szeretni a hazát!

Szent István lelke lebeg mindeütt, a légben, a keresztény égben, az áldott anyaföldre leszálló esti alkonyatban — csak éppen a szivünkbe ne szállna be?

Szent István lelke! Ihlesd meg nemzedek szivét s áldd meg a hazát!

„Pusztulunk, veszünk.“

Ezen igénytelen sorok czélja az hogy rámutassak egy, édes hazánkat nagyon is közelről érintő és érdeklő közegészségügyi bajra és hogy megjelöljem az utat ezen baj orvoslására.

Midőn részint hazámban, részint külföldön szerzett orvostudományi ismereteimmel, nálunk az orvosi gyakorlatot megkezdtem, főczélul tűztem ki magannak szerény tehetséggel oda törekedni, hogy hazánkban a gyermekhalandóságot tölem telhetőleg csökkentsem.

Négy évig voltam a miki körnek orvosa, itt a mozsgói körben négy hónap óta működöm, és ha összegezem megfigyeléseimet, úgy fáj lelkemnek az az egyöntetű könnyelműség és szivtelenség, a szülői szeretetnek teljes hiánya vagy legalább is minimális foka, melyet népünk túlnyomó részénél tapasztaltam. — *Az anyák nagy része azért viszi az orvoshoz gyermekét, hogy büntetésbe ne kerüljön, ha a kicsike meg találna halni.* — Hogy meggyógyuljon, azt tervbe se veszi. — Mert Istenem, miféle gyógyítás ez! A gyermeket többnyire akkor hozzák az orvoshoz, mikor már ugyszólván a végső ponthoz érkezett. És mily ügyetlen a mentegetődzés is! „hát kérem nem vettük észre, hogy nagyon rosszul volna.“

Az egyes uradalmaknál szolgáló cselédség az legalább nyílt kártyákkal játszik. „Uram, nekünk 4-5 frt. a fertály pénzünk, mi azt nem vihetjük tisztára a patikába; ha orvos úr gondolja, hogy ezzel a szerrel gyógyul a gyerek, jó, de mi már többet nem költöhetünk. Inkább mondja meg, hogy mennyire van a gyerek, akkor legatább ezt a receptet se csináltatjuk meg; ha meghal, arról se tehetünk, marad még azért.“ — Még egy ideig nyöszörög a kis féreg, halkabban és halkabban, lassankint elcsendesül, elköltözik oda „ahol már nem fáj semmi“ és egy sirhalommal több lesz a temetőben.

Ilyen és hasonló módon évenként 10.000 kis sirhalom támad Magyarországon a statisztika szerint, de azt hiszem a valóságban még több is. Mondhatom eléggé elszomorító!

Tünődtem a felett, hogyan lehetne ezen bajon segíteni.

Nézetem szerint erre két mód van.

Egyik a gyermekmenhelyintézmény, melyet most az állam életbeléptet. A fentemlített módon gondolkodó béresnépség és más nem valami nagy szeretetet mutató szülőtől csak úgy elvonnám a gyermeket, mint a teljesen vagyontalan szegénytől; az ily szülők gyermekét a teljesen elhagyott gyermekek kategóriájába soroznám és állami segéllyel ápolatnám. — A másik mód az volna, hogy a főtisztelendő papság részint a szószékéről, részint a néppel való mindennapi érintkezése alkalmával igyekeznék a néppel mely előtt az ő szavuknak feltétlenül nagyobb erkölcsi súlya van, megértetni, hogy az orvosban ne ellenséget lásson, hanem jó barátot, ki nem azon van, hogy mindenáron költséget okozzon neki; hisz számtalan esetben ezélszerű hygienikus tanácsai többet használunk a betegnek és nem kerül semmibe, mint máskor holmi drága gyógyszerekkel.

Igy a szülő elég korán hozná gyermekét az orvoshoz, nem várná be, míg a romlott tej és a darapempő a kicsikét teljesen

tönkre tette. Ezzel nekünk orvosoknak is jó szolgálatot tenné a papság és hálára kötelezne bennünket; mert így eléggé jókor kioktathatók a szülőket a gyermekek rationális táplálására és gyogyeredményeink sokkal kedvezőbbek volnának.

Míg ez be nem következik, addig hiában tartunk minden egyes betegségi eset alkalmával a szülőknök prédikációt a csecsemő táplálásáról, szavunk a pusztában ehangzik „beszélhetsz jó vitéz, szavadra senkisem ügyel“ és addig folyton küldözgethetjük a statisztikai hivatalnak az orvosi értesítő lapokat a halalokokról.

Dr. Klein Gyula
mozsgói körorvos.

H I R E K.

— **A király születésnapja.** Ó felsége születése napjának évfordulója f. hó 18-án volt. Ez alkalommal nálunk is a plebánia templomban hálaadó istentisztelet tartott, melyen a hivatalok mind képviselve voltak. Az állami középületeken zászlók lengtek.

— **Személyi hir.** Olay Lajos kerületünk érdemes országgyűlési képviselője szerdán a délutáni vonattal városunkba érkezett. Képviselőnk holnap visszautazik a fővárosba.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A m. kir. belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök, Kenedi Károly apátii körjegyzőt, valamint Harant Gyula ottani segédjegyzőt anyakönyvvezetőkké nevezte ki, teljes hatáskörrel. Fejes József teklafulai helyettes jogyzó, illetve szigetvári aljegyző, újból Szigetvárra lett anyakönyvi helyettesnek kinevezve, szintén teljes hatáskörrel.

— **Rabbiválasztás.** Dr. Löwy Ferencz távozásával megüresedett nagyatádi főrabbi állásra, erős küzdelem és nagy korteskedés után 67 szavazattal 30 ellenében Löwinger Lipót lön megválasztva.

szott futott a lepkék után, sétált az erdőben pajkoskodott

. A ki szerette őt. A mint így me-reng, egyszerre szeme magakad, egy szöke leányon, kinek olyan szép kék szeme van és karcu alakja. Igen ez az, ez az ő ifjúkori barátnője a kivel ő játszadozott, a puha fűben kék ég alatt. . . . És látja annak gyönyörű selyem ruláját, látja a maga rongyos, kopott szegényes öltözetét És még jobban meghuzza magát a sarokban.

Felzúg a tömegből a lekesedés moraja: itt a művész. Hallja az éljen kiabálást, a tapsokat, és látja azt a lányt is lelkesedni. Elképzeli, mintha neki szólnának a tapsok az éljen kiáltások, a dicséretetek.

. . . . De aztán végig néz magán, és álma is szertefoszlik. Majd látja a boldogságtól ragyogó művészt.

. . . . Oh, ha ő is ilyen nagy lehetne!

III.

Mikor kiment az utcára és látta a sötét, ködös várost, elfoszlott álma, lelkesültsége. Csak a rideg valót érezte.

Elfeledte kedves gyermekkorát, a virágos rétet, a kék eget. . . . A lányt a ki szerette, s a kit ő is úgy szeretett.

. . . . Ujra érezte a szenvedést, a nyomort

És elgondolta, mit szenved ő itt, miért van ebben a nyomorban? Miért nem próbál szerencsét, hátha, hátha, jobbra fordul?

Fogta tehát könnyes szemekkel drága ecsetjét, festőkelet és szomorú szívvvel ment világgá.

. . . . Messze ment, nagyon messze. Sok vidéket összejárt, míg végre eljutott egy óriási városba, mely sokkal nagyobb volt mint az előbbi. . . . És ott festegetett fáradhatatlan lelkesedéssel

Mikor visszatért gazdag volt. Gazdag, mint a milyenek egykor képzelé magát.

Volt sok aranya, birt nagy kincseket.

. . . . És híres volt, nagyon híres

De már szép fekete fűrtjeibe ősz hajszálak vegyültek. Arca ránczosodni kezdett; szeme nem csillogott úgy mint azelőtt.

Óriási képet hozott magával, a legjobb-bikat a mit festett. Lelkesedés, remény, művészi erő volt e képen.

Ugyanabba a szállodába vitette, ugyan abba a terembe, a hol az a másik festmény volt.

Ő is ott járkált az első napon a nép-

tömeg között. Látta a lelkesedést, az arcok ragyogását; hallotta a dicsőítő szökat, a bámulat kifejezéseit,

— És mikor végignézett a sokaságon, ott látta ifjúkori barátnőjét. Szemük találkozott, a nő megismerte, odament hozzá.

— Ugy-e emlékszik még rám? Én vagyok az a kis lány a kivel együtt játszott a gyepen a kék ég alatt. Igazán örülök, nagyon szép festmény ez

Egyszerre néztek a képre.

A nagy festő fásultságot érzett lelkében. Eszébe jutott élete, nyomorusága, szenvedése és nem tudott örülni.

. . . . A nép mikor felismerte a festőt, ujjongani kezdett. Tapsoltak, éljeneztek.

De ő a nagy lelkesültség közepette sem volt boldog.

— Mit ér most az élete, — gondolkozott, megöregedett, meg fog halni, emlegetni fogja egy pár lap. Aztán elfelejtik. A mint elfelejtnek minden ilyen embert

. . . . És sirni szeretett volna, keservesen sirni

— **A turbéki bucsu** mely a keitős ünnepek következtében ez évben két napig is tartott, nagyon látogatott volt. Mint mondják, különösen az első napon mintegy 6000 főnyi nép lehetett a bucsuban. A második napon is sokan zárandokoltak ki a kegyhelyre.

Halált okozó esés. *Gáspár* Ferencz hatvani lakos a héten midőn Szigetvárra gabnát szállított, oly szerencsétlenül esett le kocsijáról, hogy több tele zsák zuhant reá — s ennek következtében belső sérüléseket szenvedett. Be is szállították a kórházba, hol f. hó 17-én a szerencsétlenül járt ember kiszendetett.

— **Vörhenyjárvány.** Darány és környékén a vörhenybetegség nagymérvben szedi áldozatait.

— **Választás.** A helybeli „Polgári önszegélyező”-egyletben Katona Lajos könyvelő eltávozásával megürült állásra 15 pályázó közül *Szabady Géza* választották meg.

— **Eljegyzés.** *Schermann* Aranka kisasszonyt (Budapestről) Dr. Vajda Ignác helybeli orvos sógornőjét, a héten eljegyezte *Semle* György bécsi lakos.

— **A „barcstelepi polgári olvasókör”** 1904. augusztus hó 20-ikán saját könyvtára javára E s t é l y t rendez. Belépő-díj: Személyjegy 1 korona. Családjegy 2 korona 40 fillér. Az estély csak meghívottaknak. I. Csendet csináló couplet. a) A baresi dámák réme! b.) Mintha Bob herczeg lenne! előadja: *Fuchs* György. II. Füsttelen estélyek, felolvasás. tartja: *Civanó*. III. Munkás marsaillaise, csoport kép, dreszben. Hölgyektől előadva. IV. Társadalmi állapotaink, szónoklat. — tartja: *Seregély* Dezső (főtisztelőndő ur. V. Vasárnap délután. Vigjáték egy felvonásban. Eugene *Labiche*-től kerül színre.

— **A bor és husfogyasztási adót** ismét Szigetvár város vette ki három évre, — évenként 18.150 kor. évi bérért, vagyis 150 koronával olcsóbban, mint az előző években volt.

— **Öngyilkos ág.** Ismét egy szerencsétlen ember dobta el magától az életet. *Haragovics* Jánosnak hívják, helybeli lakos f. hó 17-én reggel 5 óra tájban még lovait is megette s eközben még szomszédasszonyával özv. *Bicskei* Miklósnéval beszélgetett. Jóval később dolgait elvégezve, betért a szénapajtaiba, hol a gerendakon egy erős rudat tett keresztbe s magát arra felkötötte. Az öngyilkosságot reggel 8 órakor vették észre az emberek s a kötélről levágták és azonnal élesztgetni kezdték, — de minden mentési kísérlet sikertelennek bizonyult, *Haragovics* már meg volt halva. Ezután nyomban értesítették az esetről a rendőrséget és a hatóságot. A hatóság részéről a helyszínén megjelent Dr. *Perczel* Győző szolgabíró, Dr. *Szendrődy* Károly járásorvossal, ki a hullát megvizsgálta s miután rajta küllerőszak nyomai nem voltak láthatók, kétségenkívül megállapította, hogy a boldogtalan ember öngyilkosságot követett el.

— **Uj levelező lapok.** Mint értesülünk, a posta igazgatóság új levelező-lapokat bocsájt ki. Az újítás ezen levelező-lapokon az lesz, hogy a címoldalon a feladó neve és címe számára is rovat lesz készíve. — Ezen újítás czélszerűségét bővebben fejtegetnünk felesleges.

— **A Dráva áldozata.** Egy gyékényesi jómódu polgár, *Szeles* István 18-éves fia fürdészközben a Dráva hullámaiba lelte halálát. Holttestét csak ötödnapra fogták ki a vízből.

— **Tűz a cséplésnél.** Mint lapunknak jelentik, Patosfán f. hó 16 án d. e. fél 12 órakor több gazdának összehordott gabnáját esépelte *Wollák* Ádám hedrahelyi géptulajdonos Imre nevű fia. Munka közben azonban óriási szélvesz kerekedett Daczára azonban a nagy szélnek a cséplést a helyett, hogy abban hagyták volna, — folytatták — s eközben a gőzgép kéményéből kipattant szikráktól *Lopár* György szalmája tüzet fogott s úgy az ő, mint még tizeennégy társa szalmája perrá égett. A tűz délelőtt fél 12 órakor keletkezett s csak délutáni 2-óra tudták nagy nehezen eloltani. A kár összesen 845 kor. melyből csak csekély összeg térül meg a biztosítás folytán. A károsult emberek közül hárman a gondatlanságból okozott tüzvészért *Wollák* Imre gépkezelőt vasvillákkal alaposan elverték. A csendőrök az esetről jelentést tettek.

— **Megszűnt sertésvész.** Mint hivatalos forrásból értesülünk N.-Dobsza községben a sertésvész megszűnt.

— **Még most is drága a hus.** Valóban megfoghatatlan a hentesek és mészárosok eljárása a közönséggel szemben. Mi addig míg a jószág ára drága volt, hallgattunk és méltányolni tudtuk a felemelt árakat. De most a midőn úgy a takarmány hiány, mint más okoknál fogva is a jószág ára mélyen alá szállott és a hentesek és mészárosok sokkal olcsóbban szerzik be szükségleteiket, akkor nem mulaszthatjuk el, hogy fel ne szólaljunk az ellen, a qualifikálhatlan uszoráskodás ellen a mit ezek az urak a fogyasztó közönséggel szemben elkövetnek. Tudniillik, meghagyják még mindig a magas árakat, a helyett, hogy leszállítanak, akkor a midőn leszállíthatnák. Higyjék meg az érdekelt felek, hogy eljárásuk bizony egy cseppet sem nevezhető correctnek. Éppen azért méltán elvarja a nagyközönség a mészárosoktól, hogy a hus árakat illendően leszállítsák, mert bizony ellen esetben mint halljuk a legmészszebb menő agitációt fogják ellenük megindítani — s a husáraknak hatóságilag való szabályozását illetékes helyen megsürgetni. Reméljük, hogy a mészárosok az üzletük érdekében is lesznek a közönség iránt némi kimélettel és belátással, hogy egy-öre valamelyest is leszállítják a husárakat.

— **Értesítés.** Szigetvár és Vidékének uri közönségét tudatom, hogy működésemet Szigetváron Korona számloda 1. számú szobában megkezdtem. Készíték összes a fogászatban előforduló különlegeségeket u. m. egyes fogakat és fogsorokat *szájpadlás nélkül*, ugyan ezt *arany szallagra*, (ugy nevezett *Hid munka*), egyes fogakat minden *foglatat nélkül*, u. m. (*Csap fog.*) továbbá saját fogakra melyek a rágás alkalmával teljesen *használhatatlanok*, *arannyal be vonok*, melynek tökéletessége minden tekintetben évtizedekig teljesen használhatóvá válik. Fogakat melyek rágásra már alkalmatlanok jutányosan minden említett mód szerint át alakítok. Azon kéréssel fordulok az igénylőkhöz, miszerint tartozkodásom a *legrövidebb időre terjel*, szolgálataimat már jelzett tartozkodásom első napjaiban vegye igénybe, annál is inkább mert ez esetben módjukban lesz *speciális műveleteim tökéletességéről* meggyőződést szerezni. Kivánatra házhoz is megyek. (Található vagyok minden időben.) Illő tisztelettel *Prohászka Sándor* műfog specialista Fővárosi műtermem: Budapest VIII. Kerepesi-út 69. sz. a.

— **Közigazgatási bejárás.** A kaposvár baresi helyiérdekű vasutvonal előmunkálataira a közigazgatási bejárás, f. hó 24-én lesz.

— **A difteritisz gyógyítása.** *Tisza* István gróf miniszterelnök, belügyminiszteri körlevélben elrendelte, hogy valamennyi gyógyszerész tartson gyógyszer-tárában diftéria-szerumot. Egyben azt is elrendelte a belügyminiszter, hogy a szegény sorsu betegeknek a körörszerek az országos beteg-alap terhére ingyen diftéria-szerumot adjanak.

— **Nagy ember apró furcsaságairól** irigen érdekes cikket a Gaulois egy munka társa és elmond néhány jellemző anekdotát. A legtöbb genialis ember gondolkodásában van valami különösség, a legáltalánosabb gyöngéje a nagy embereknek — a hiúság. Saint-Simon gróf kétségkívül egyike volt a legkiválóbb elméknek — de nem is titkolta soha, hogy ennek — a tudatában is van. A gróf egy szép napon hirtelen fölkerekedett és elutazott Coppet-be a hol Stael asszony lakott, a kit Saint-Simon még látásból sem ismert. A mint megérkezett, azonnal meglátogatta Stael asszonyt, a kinek a következőképpen mutatkozott be:

— Asszonyom, én Saint-Simon gróf vagyok. Ön egy genialis asszony, én pedig, mint ezt önnek tudnia kell, genialis férfi vagyok. Nekünk össze kell, házasodnunk és akkor olyan gyermekeink lesznek, a kiket az egész világ bámulni fog. Egyenesen Párisból jövök, hogy önnek ezt az ajánlatot tegyem és nem kételkedem benne, hogy ön azt el is fogadja.

Stael asszony nagyott nézett, de — nem nevelte el magát, hanem udvaris komolysággal így válaszolt:

— Boldog vagyok, hogy megismerkedhettem egy olyan genialis emberrel, mint ön. Én azonban nem tartom magamat genialis nőnek és ha az lennék is, még akkor sem merném bizonyosra venni, hogy genialis gyermekeim születnének.

Saint-Simon úgy nézett Stael asszonyra, mint a ki nem akar hinni a fülének.

— Hogyan? mondotta egy pillanatnyi hallgatás után. Ön kosarat ad nekem?

— Nagyon sajnálom, felelte Stael asszony, de nem tehetek másként.

— Akkor hát, mondta dühös gunnyal Saint-Simon gróf, úgy látszik hogy — tévedtem. De így is jó!

Meghajlotta magát és tüstént utazott vissza Parisba.

— **Lódijazás.** A Somogy megye Gazdasági Egyesület 1904 évi szeptember hó 10. napján délelőtt fél 10 órakor Kaposvárott egy melegvérű mint hidegvérű (Nori, Percheron, Muraközi, Ardemii) tenyészkanczákat díjaz a Honvéd-téren, mely czélra 300 darab ezüst koronát fordít. A díjak a következők: I. díj egy anyakanczára 120 korona. II. díj egy anyakanczára 100 korona. III. díj egy anyakanczára 50 korona. IV. díj egy anyakanczára 30 korona. Összesen 300 korona. Díjazási feltételek: I. Díjat csak a somogy megyei volt urbéreszek, vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy megyei tenyésztők tulajdonát képező anyakanczák nyerhetnek fajkülömbőség nélkül. 2. Az anyakanczák szopós csikóval mutatandók be. 3. Pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy a bemutatott kanczák az illető csikók születése előtt tulajdonukat képezték. 4. Díjazásra az elővezeteskör 3, illetve 4 évnél fiatalabb kancza igényt nem tarthat. 5. Az egyszer már díja-

zott kancza ugyanazon foku, vagy alacsonyabb foku díjat nem nyerhet. A fentebb elősorolt díjakon kívül dicsérő- oklevelek is osztatnak minden más somogy megyei tenyésztőnek tenyészkanczái részére is. A díjazást a somogy megyei gazdasági egyesület által kiküldött szakbizottságok eszközlik, melyekhez az alispán által kiküldendő állatorvos is csatlakozik. Dr. *Roboz* Zoltán, a gazdasági egyesület titkára. *Somsich* Andor, a gazdasági egyesület elnöke. Gr. *Hoyos* Miksa a gazdasági egyesület alelnöke.

Szerkesztői üzenetek.

H. A. Tátrafűred. A szép lev. lapokat köszönöm, de elfeledted a nevedet aláírni. Csakis írászakértőkkel böngheshettük ki, hogy te vagy az. Ird meg, meddig maradsz. A Délsomogyot pontosan küldjük. Jó mulatást. Üdv!

H. Gy. Helyben. Még nem értünk rá átolvasni. Jövő számban véleményt mondunk.

Plutó. Sajnáljuk, — de azért még sem közölhetjük.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint. Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1904. augusztus 19-én.				
Buza	uj	—	K. 10 30	10 50
Rozs	„	—	7 30	7 50
Árpa	„	—	5 50	7 —
Zab	„	—	6 50	6 70
Tengeri	„	—	7 50	8 —
Bükköny	ó	—	6 30	6 50
Bab	uj	—	10 30	11 50

Budapesti gabonatőrsde.
(Jelentés.) augusztus 19.

A budapesti tőrsdén az áruk e héten naponta 2½ — 5 fillérig emelkedtek minek oka az ismét bekövetkezett szárazság.

Kiadja a szerkesztőség.

2265

1904. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Drössler Károly végrehajthatónak Gaál Lajos hatvani lakos végrehajtást szenvedő elleni 5708 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíró hatáskörében lévők s a hatvani 77. sz. tjkvben A † 94 hrsz. a. foglalt ingatlan 10 korona, — †. 1081 hrsz. ingatlan 69 kor., — †. 1102 hrsz. ingatlan 72 kor., 1109 hrsz. ingatlan 40 kor., — és 1160 hrsz. ingatlan 124 kor., — a hatvani 336 sz. tjkvben A † 98 hrsz. ingatlan 10 kor., — †. 167 hrsz. ingatlan 1501 kor., † 1126 hrsz. ingatlan 174 kor., és †96 hrsz. ingatlan 19 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi szeptember hó 10-ik napján délelőtt fél 12 órakor Hatvan községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez

letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpéznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár 1904. évi június hó 29 n.

A szigetvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Molnár
kir. albiró.

369 sz.

1904. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Szigetvári kir. járásbíró 1904 évi V. 186/1 számú végzése következtében Szabó Sandor ügyvéd által képviselt Nagy Ferencz javára Kohn R. ellen 237 kor. 57 fill. s jár. erejéig 1904 évi júli hó 7 én, foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 952 kor. fillérre becsült következő ingóságok, u. m. bútorok, kocsik és 2 ló nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek Szigetvári kir. járásbíró 1904 évi V. 186/2 számú végzése folytán 237 kor. 57 fill. tőkekövetelés, ennek 1904 évi jan hó 1 napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltó díj és eddig összesen 46 kor. 80 fillérben bíróság már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Szigetvárrott alperes lakásán leendő eszközlésére 1904. év augusztus hó 22-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szigetvár 1904 évi aug. hó 7 n.

Kliss János
kir. bir. végrehajtó.

ALKALMI VÉTEL.

A mozsgói uradalomban **30 drb.** számeletti telivér hampshire devon anyajuh kerül eladásra páronkint 90 korona ár mellett.

Kivánatra ezek, itteni telivér kocsokkal díjtalanul befedeztetnek. Kérdőzködésekre szívesen szolgál felvilágosítással: az uradalmi számtartóság — Mozsgón.

Háromszori bekenésre

megszabadul kellemetlen lábizadásától. Egy korona beküldése ellenében (tiz levéjegy) bérmentve küldi Riesz, Halas.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz

Aki nagyon jó zamatu s illatu kávé kedvel, az csakis „KIRÁLY-KÁVÉ“-t vegyen, mely a legkiválóbb fajok vegyítéséből áll s még eddig nem létezett módszer szerint van pörköltve. Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéismerő, ki egyszer megízleli, soha más kávé nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb czikk, melyből a finom zamatu s illat azonnal elillan, valamint minden íz s szagot felvesz, miért is ezen kiváló kávé lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postaállomásra bérmentve, utánvétellel a következő árban:

1 kgrm dohoz	—	4 kor.	80 fill.
2 „ „	—	9 „	—
4 „ „	—	17 „	20 „

Ezen különleges pörkölt kávé kivül ajánljuk a következő nyers faokat, szinte bérmentve, utánvétellel bármely postaállomásra:

1 postacsomag 5 kgr. legfin.	Cuba kor.	13. 50
1 „ „ „	Ceylon	12. —
1 „ „ „	Jamaica	11. —

BIRÓ ÉS TÁRSA
„Kávé király“-hoz
BUDAPEST, VI. ker., Teréz-körút 26.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz

**Az előrehaladott idény
folytán**

a raktáron levő
összes nyári cikkek
leszállított áron
kaphatók

Maradékok fél árban!

Deutsch Dávid fia

divatáruházában

Szigetvárrott.

(Takarékpénztár épületben).

Hirdetmény!

A viszlói korcsma-épületek, melyekkel lakás és italmérés is jár, udvarral, kerttel, 300 k. kikiáltási ár mellett 1905. év január 1-től 3 évre, nyilvános árverésen a viszlói birói háznál 1904. évi szeptember hó 10-ikén d. e. 10 órakor fognak bérbeadni.

Feltételek alulírott nál be tekinthetők.

S.-Apáti, 1904. aug. 16.

Kenedi Károly
körjegyző.

EGYFOGATU
jukker kocsí keveset
használt, eladó:

VERBÖCZY JÁNOSNÁL.
Szigetvárrott.